

České středohoří. Nevím, kdo tuhle krajinu vymyslel, kdo jí vdechnul tolik příběhů, ale je jasné, že nešetřil, a to je pro nás, věčné děti, jen dobře.

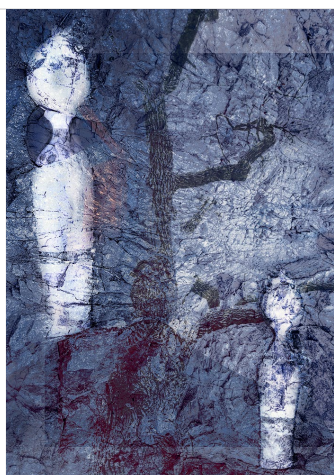
Je zataženo. Nad Milešovkou se otevřelo v obloze katedrální okno a zalilo krajinu kolem Litoměřic svými paprsky – to je vám taková krása... Praotec Čech, Oldřich a Božena, Krok a jeho dcery, Přemysl Oráč, Jan Žižka z Trocnova a Kalichu, templáři... Pověsti vybájené i zčásti pravdivé, O růži z Kamýku, O Stadickém králi, O vinných sklepích pod Hazmburkem, o tom, jak krajem táhli Švédové, jak se spolu přetahovali husité a křižáci a před nimi Čechové s Lučany, o tom, jak sličná Běla, dcera Kazi, nezapřela krev svého otce Bivoje a na cestě z Bíliny do Košťálova přemohla pouze s pomocí nepoččetného dívčího doprovodu dva medvědy.

Pověsti z našeho dětství, tajné komnaty, loupeživí rytíři, pohádky, které nám maminka četla před spaním. Ať už to je pravda nebo jen krásná mytologie, nelze si představit působivější scénu, než zvlněný prostor Českého středohoří.

Kolekce získala ziskala Official selection v profesionálních kategoriích „Professional / SHOOT (Photo/Video)“ v soutěži LICC (LONDON INTERNATIONAL CREATIVE COMPETITION - 2021) a postoupila do finále soutěže SIENA AWARDS, Creative Photo Awards – 2021 v profesionální kategorii „Serie“

CS-01_O PRAOTCI - Tehdy stařešina (praotec Čech), jehož ostatní jako pána provázeli, mezi jinými takto promluvil k své družině: „Druhové, kteří jste nejednou snášeli se mnou těžké trudy cesty po neschůdných lesích, zastavte se a obětujte svým bůžkům, jejichž zázračnou pomocí jste konečně přišli do této vlasti, kdysi osudem vám předurčené.“

CS-02_DVĚ ŽENY, JEDEN MUŽ A KREV - „Knižeti Oldřichovi se z řádného manželství pro neplodnost choti nenarodil žádný potomek, avšak z jakési ženy jménem Božena, jež byla Křesinova, měl syna neobyčejně sličného, jemuž dal jméno Břetislav. Jednoho dne totiž, vracel se skrze selskou ves z lovu, uviděl řečenou ženu, jak pere roucha u studánky, a prohlédnuv si jí od hlavy až k patě, vpil do hrudi nesmírný žár lásky.“

CS-03_O RŮŽI Z KAMÝKU - Otec po ní usilovně a neúspěšně pátral, a když už se vzdal veškerých nadějí a rozhodl se vrátit domů, zastavil se na zpáteční cestě v kapli templářského hradu v Malých Žemosekách. A zatímco se modlil, uslyšel hlas své dcery. Vzápětí pochopil, že se mu to nezdá, že pláč vychází z krypty v kapli. Hned pochopil, kdo dceru unesl a jak je zle. Pospíchal domů, ozbrojení sloužící i vesničany a v noci se vloupali do areálu s kryptou. Dívku už ale našli mrtvou. Růže z Kamýku uvádá.

CS-04_O HRDÉM HAZMBURKU - V průběhu husitských válek stáli Zajícové na katolické straně a jejich hrad byl pro husity nepřijemnou a nepřekonatelnou překážkou. Jeho strategický význam zesilovala skutečnost, že Zajícové v té době drželi Libochovice a Budyni a jejich panství svou polohou přetínalo přirozenou spojnicí mezi kališnickými městy. Vzhledem ke své nedobytnosti, byl Hazmburk vybrán za bezpečný úkryt kostelních pokladů z Pražského hradu a roku 1440 zde byla uschována drahocenná bohoslužebná roucha. Husitům se nakonec podařilo získat Libochovice, ale Hazmburk nikdy nedobyl.

CS-05_MÁGOVÉ NA BUDYNI - „Pan Jan Zbyněk Zajíc z Házmburka zemřel uštvan lichváři jako chudý a nemajetný ve věku pouhých čtyřiceti šesti let v Praze v domě U Pelikána,“ uvádí Dolejší. Stalo se tak magického roku 1616. „Trojice vynikajících mužů (Jan Zbyněk Zajíc z Házmburka, Bavor mladší Rodovský z Hustiřan a slavný hvězdář Tycho de Brahe), kteří jsou s Budyňí nerozborně spojeni, zde stále svým duchem přebývá. Během společných pokusů v legendární budyňské alchymické dílně či laboratoři prý objevili pravé divy, kterých je jen hmota schopna.“

CS-06_EZOTERICKÝ, NEUKONČENÝ - Chrám Panny Marie v Panenském Týnci je nedostavěná vrcholně gotická stavba s dokončenou barokní zvonící. Podle některých psychotroniců stojí nedostavěný chrám na silné pozitivní zóně ve tvaru kříže, kde se údajně kříží dvě energetické zóny a jejich síla se tím násobí. Tato energie prý má sílu léčit depresivní stavy, úrazy hlavy a vnášet optimismus do života.

CS-07_O TOM JAK KOHOUT PROZRADIL ŠVÉDY - Lidová tradice říká, že když v době třicetileté války táhli krajem Švédové, opevnili se cisařští na zahořanském vršku. Jejich velitel, maršálek Kroner (Jan de la Crone), večer kontroloval hličky, rozmístěné na okolních kopcích. Právě když se chystal uležet ke spánku, v noční tmě uslyšel zakokrhát kohouta. Kokrhání v neobvyklou dobu vzbudilo jeho podezření, i dal hned vyhlásit bojovou pohotovost. Švédové skutečně krátce nato pod rouškou tmy překonali Labe a zaútočili. Obránci však byli připravení, útok švédské přesily odrazili a donutili nepřítel k ústupu.

CS-08_POSLEDNÍ VEČEŘE STADICKÉHO KRÁLE - Roku 1445 se ve Stadicích objevil tajemný stařec. Byl vysoké postavy, již prošedivělý a oblečený do hrubého šatu. Svým vystupováním a výmluvností si dokázal každého získat. Usadil se pod lískovým keřem, který, jak všichni věřili, pamatoval Přemyslovu dobu. Jakub lidem vyprávěl o rovnosti, která by mezi nimi měla být. Všem, co nadšeně lidem vykládal, sám věřil a nakonec uvěřil i tomu, že se stane novým povoláním českým králem. Páni svolali radu a usnesli se, že do Stadic pošlou ozbrojené lidi, aby samozvaného selského krále zajali a odvedli do roudnického hradu.